

Geschillenkamer

Beslissing 27/2021 van 24 februari 2021

Dossiernr. : DOS-2020-00016

Betreft: klacht tegen een VZW voor doorgifte van gegevens

De Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit, bestaande uit de heer Hielke Hijmans, voorzitter, alleen zetelend;

Gelet op Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG* (Algemene Verordening Gegevensbescherming), hierna AVG;

Gelet op de wet van 3 december 2017 *tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit (hierna GBA-wet)* ;

Gelet op het reglement van interne orde, zoals goedgekeurd door de Kamer van Volksvertegenwoordigers op 20 december 2018 en gepubliceerd in het *Belgisch Staatsblad* op 15 januari 2019;

Gelet op de stukken van het dossier;

Heeft de volgende beslissing genomen inzake:

De klager - de heer X

De verwerkingsverantwoordelijke : VZW Y

1. Antecedenten

1. Op 26 december 2019 richt de klager een verzoek om informatie aan de Gegevensbeschermingsautoriteit (GBA). De vraag betreft een "mogelijk gegevenslek".

2. In zijn verzoek zet klager uiteen dat hij in 2012 heeft deelgenomen aan een activiteit waarbij hij persoonsgegevens (naam, voornaam, e-mail, ...) heeft doorgegeven aan een VZW met de naam "Y".
3. Enige tijd voordat hij zijn verzoek om informatie verzond, zegt de klager dat hij een promotie-e-mail ontving van een particuliere onderneming met de naam " Z ".
4. De klager zou met de manager van dit bedrijf hebben gesproken om erachter te komen hoe het bedrijf aan zijn e-mailadres was gekomen. De manager antwoordde naar verluidt dat het e-mailadres afkomstig was uit de databank van de VZW " Y ", waarvan hij beweerde een van de managers te zijn. De uitwisseling tussen de partijen zou hebben geleid tot een discussie waarbij de klager te kennen gaf het niet eens te zijn met dit gebruik van zijn persoonsgegevens.
5. In zijn verzoek om informatie haalt de klager de het colofon van de VZW "Y" aan, die dit soort gegevensoverdracht zouden verbieden.
6. Op 9 januari 2020 antwoordt de Eerstelijnsdienst (hierna: ELD) in een brief aan de klager dat hij een klacht of een verzoek om bemiddeling kan indienen. De klager wordt er tevens van in kennis gesteld dat hij zijn recht van toegang tot de betrokken VZW kan uitoefenen om te vernemen of gegevens aan derden worden doorgegeven.
7. Op 9 februari 2020 dient de klager een klacht in bij de GBA. De klacht wordt op 2 maart 2020 ontvankelijk verklaard en doorverwezen naar de Geschillenkamer.

2. Redenen van de beslissing

8. De Geschillenkamer maakt uit de klacht op dat deze voornamelijk betrekking heeft op het gebruik van persoonsgegevens voor een doel dat de klager niet bekend was. Dit zou met name problematisch zijn met betrekking tot de beginselen van doelbinding, rechtmatigheid en transparantie van de betwiste gegevensverwerking.
9. De Geschillenkamer beschikt evenwel over geen enkel bewijsstuk in het dossier om te kunnen besluiten dat de verweerder zich schuldig zou hebben gemaakt aan een schending van een van de bepalingen die van toepassing zijn op de door de klager genoemde feiten, met name de AVG. Met andere woorden, de klager levert geen enkel bewijs voor de feiten en schendingen die aan de Geschillenkamer zijn voorgelegd.

10. Uit het dossier blijkt niet dat de klager formeel contact heeft opgenomen met de verwerkingsverantwoordelijke om opheldering te vragen, ondanks een verzoek daartoe van de ELD.
11. De uitoefening door de klager van het recht van toegang als bedoeld in artikel 15 van de AVG zou hem in staat hebben gesteld de verwerkingsverantwoordelijke om uitleg te vragen over de rechtmatigheid van de verwerking in kwestie. Deze briefwisseling had kunnen worden gebruikt als bewijs om de klacht kracht bij te zetten en concrete elementen te leveren voor het onderzoek van de Geschillenkamer.
12. De Geschillenkamer herinnert eraan, zoals de ELD eerder deed, dat iedere betrokkene zekere rechten heeft uit hoofde van de AVG. Hij heeft met name het recht om de verwerkingsverantwoordelijke rechtstreeks te contacteren om hem informatie te vragen met betrekking tot de verwerking van gegevens (artikelen 15 van de AVG). Aldus kan hij onder meer informatie verkrijgen over de ontvangers of de categorieën ontvangers aan wie de persoonsgegevens zijn of zullen worden verstrekt (artikel 15.1.c. van de AVG).
13. De Geschillenkamer wijst er ook op dat het verzuim van de verwerkingsverantwoordelijke om op een verzoek om toegang te reageren, een inbreuk op de AVG vormt en op zich een klacht bij de Gegevensbeschermingsautoriteit kan rechtvaardigen.
14. Op basis van de elementen van het dossier waarvan zij kennis heeft en van de bevoegdheden die haar door de wetgever zijn verleend krachtens artikel 95, § 1, van de WOG, beslist de Geschillenkamer over het gevolg dat aan het dossier moet worden gegeven. In onderhavig geval seponereert de Geschillenkamer de zaak overeenkomstig artikel 95, § 1, 3°, van de WOG op basis van de volgende redenen.
15. De Geschillenkamer dient in het geval van een sepot trapsgewijs te onderzoeken en motiveren:
 - of er onvoldoende uitzicht bestaat op een veroordeling, waarna een technisch sepot volgt;
 - of een succesvolle veroordeling technisch haalbaar zou zijn maar op gronden, aan het algemeen belang ontleend, een (verdere) vervolging onwenselijk is, waarna een beleidssepot volgt.
16. In het geval op meer dan één grond wordt geseponereerd, dienen de sepotgronden (resp. technisch sepot en beleidssepot) in volgorde van belangrijkheid te worden behandeld.

17. In het voorliggend geval gaat de Geschillenkamer over tot een beleidssepot. Er zijn verschillende motieven waarom de Geschillenkamer het onwenselijk acht verder gevolg te geven aan het dossier en daarom beslist, *inter alia*, niet over te gaan tot een behandeling ten gronde.
18. Als eerste reden voor de seponering meldt de klacht een bepaalde praktijk van een verwerkingsverantwoordelijke in een concreet geval die een mogelijke schending van de AVG zou vormen. Uit de klacht of de stukken die bij de klacht werden gevoegd, blijkt echter onvoldoende in concreto dat er zich een potentiële, dan wel vermeende inbreuk heeft voorgedaan. Dit betekent niet dat de Geschillenkamer rechtens vaststelt dat een dergelijke schending zich niet heeft voorgedaan, maar alleen dat zij op basis van het overgelegde bewijsmateriaal geen *prima facie* case heeft.
19. Ten tweede blijkt uit de stukken van het dossier dat de uitoefening van een recht van de betrokkene in de zin van artikel 15 van de AVG dit gebrek aan bewijs van een mogelijke schending van de AVG had kunnen verhelpen. Uit dezelfde stukken blijkt echter niet dat de betrokkene zich reeds voor het neerleggen van zijn klacht heeft gericht tot de verwerkingsverantwoordelijke bij wie hij dat recht kon uitoefenen. Nochtans blijkt de identiteit van de verwerkingsverantwoordelijke duidelijk, en is die laatste verplicht om een betrokkene die daar het recht toe heeft, te antwoorden op diens verzoek. Niets staat die betrokkene alzo in de weg zich vooreerst tot de verwerkingsverantwoordelijke te richten. Het staat de Geschillenkamer daarom voor dat het niet opportuun is het voorwerp van de klacht verder te onderzoeken, nu de efficiënte werking van de bepalingen in de AVG niet ten volle benut werd.
20. Gezien het ontbreken van enig bewijs in het dossier In het onderhavige geval beslist de Geschillenkamer derhalve de klacht te seponeren die zij krachtens artikel 95, § 1, 3° WOG zonder gevolg afsluit om redenen van beleidssepot (ontbreken van bewijs en verzuim van de klager om zijn rechten uit te oefenen).
21. Gezien het belang van transparantie met betrekking tot het besluitvormingsproces en de beslissingen van de Geschillenkamer, zal dit besluit worden gepubliceerd op de website van de Gegevensbeschermingsautoriteit, waarbij de directe identificatiegegevens van de genoemde partijen en personen, zowel natuurlijke als rechtspersonen, worden verwijderd.

**OM DEZE REDENEN,
DE GESCHILLENKAMER**

acht het niet opportuun gevolg te geven aan de klacht die het overeenkomstig artikel 95, § 1, 3°, WOG heeft besloten te seponeren om redenen van beleidssepot (gebrek aan bewijs en verzuim van de klager om zijn rechten uit te oefenen) ;

Tegen deze beslissing kan beroep worden aangetekend binnen een termijn van dertig dagen, vanaf de betekening van de kennisgeving, bij het Marktenhof¹ (art. 108, §1 van de wet van 3 december 2017), met de Gegevensbeschermingsautoriteit als verweerder²³.

(get.) Hielke Hijmans
Voorzitter Geschillenkamer

¹ De datum van verzending van deze beslissing door de griffie van de Geschillenkamer geldt als datum van kennisgeving.

² Hof van Beroep te Brussel.